

Jacob Graves Sørensen, *Nyhedsformidling - en grundbog i massekommunikation*. Herning: Systime, 1982. 192 s.

Massekommunikation er – i modsætning til hvad bogens titel kunne forlede én til at tro – mere end nyhedsformidling. Dette er forfatteren da også selv klar over, og titlen betegner i stedet en fornuftig afgrænsning. Massekommunikationsprocessen omfatter mange elementer, og det, som sker, afhænger af en sand mangfoldighed af faktorer. Det er derfor en stor pædagogisk fordel, når forfatteren har valgt nyhedsformidling som bogens gennemgående tema. Mange indføringsbøger i massekommunikation kan være svære at læse, fordi de illustrerer teorierne med mange forskellige eksempler. Her er perspektivet ét bestemt, og bogen giver en udmærket beskrivelse af kommunikationsprocessens syv H'er: Hvem, siger Hvad, gennem Hvilken kanal, til Hvem, med Hvilken effekt, med Hvilket formål og under Hvilke forhold?

Det siger sig selv, at en indføringsbog på gymnasie-, HF-, seminarie-, m.v. niveau ikke kan grave ned i forskellige problemstillinger. For eksempel kunne der godt have været en noget fyldigere beskrivelse af, hvorledes medier indgår i folks hverdagsliv, og derved givet læseren en større forståelse af anvendelsesmodellen.

Manglende dybde er imidlertid rigeligt opvejet af en velskrevet, oversigtlig og udtømmende beskrivelse af nyhedsformidlingen som massekommunikation. Spørgsmål efter hvert kapitel, et nænsomt udvalg af litteraturhenvisninger og stikordsregister gør bogen til et godt arbejdsredskab på det tiltænkte niveau og vil kunne inspirere dem, som måtte ønske at udforske emnet nærmere.

Marit Bakke

Christian Thune og Nikolaj Petersen (red.), *Dansk udenrigspolitisk årbog 1982*. København: Dansk Udenrigspolitisk Institut, i kommission hos Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1983. 494 s., 99,95 kr.

Det er nu fjerde gang, denne årbog udsendes, men det har længe stået klart, at den ville blive en uundværlig institution, hvad også det seneste bind bekræfter.

Artikeldelen begynder traditionen tro med en årsoversigt ved Udenrigsministeriets direktør. Sin officielle karakter til trods er denne artikel ikke uinteressant for den, der har sans for nuancer. I år er der især grund til at hæfte sig ved bemærkningerne om udenrigspolitikens politisering. Det er i øvrigt emnet for den følgende analyse af Nikolaj Petersen, som gennemgår de sidste fire års udvikling i dansk sikkerhedspolitik.

Niels Erik Rosenfeldt skriver om dilemmaerne i Sovjetunionens politik over for Østeuropa og i Vestens østpolitik, herunder de spørgsmål der rejser sig for dansk udenrigspolitik. »Den internationale økonomiske afhængighed og spillerummet for en vækst-stimuleret politik i USA og Vesteuropa«, er titlen på Niels Thygesens bidrag. Christian Thune skriver om dansk mellemøstpolitik inden for det europæiske politiske samarbejde, Ove Johansen og Carsten Lehmann Sørensen om

Jacob Graves Sørensen, *Nyhedsformidling - en grundbog i massekommunikation*. Herning: Systime, 1982. 192 s.

Massekommunikation er – i modsætning til hvad bogens titel kunne forlede én til at tro – mere end nyhedsformidling. Dette er forfatteren da også selv klar over, og titlen betegner i stedet en fornuftig afgrænsning. Massekommunikationsprocessen omfatter mange elementer, og det, som sker, afhænger af en sand mangfoldighed af faktorer. Det er derfor en stor pædagogisk fordel, når forfatteren har valgt nyhedsformidling som bogens gennemgående tema. Mange indføringsbøger i massekommunikation kan være svære at læse, fordi de illustrerer teorierne med mange forskellige eksempler. Her er perspektivet ét bestemt, og bogen giver en udmærket beskrivelse af kommunikationsprocessens syv H'er: Hvem, siger Hvad, gennem Hvilken kanal, til Hvem, med Hvilken effekt, med Hvilket formål og under Hvilke forhold?

Det siger sig selv, at en indføringsbog på gymnasie-, HF-, seminarie-, m.v. niveau ikke kan grave ned i forskellige problemstillinger. For eksempel kunne der godt have været en noget fyldigere beskrivelse af, hvorledes medier indgår i folks hverdagsliv, og derved givet læseren en større forståelse af anvendelsesmodellen.

Manglende dybde er imidlertid rigeligt opvejet af en velskrevet, oversigtlig og udtømmende beskrivelse af nyhedsformidlingen som massekommunikation. Spørgsmål efter hvert kapitel, et nænsomt udvalg af litteraturhenvisninger og stikordsregister gør bogen til et godt arbejdsredskab på det tiltænkte niveau og vil kunne inspirere dem, som måtte ønske at udforske emnet nærmere.

Marit Bakke

Christian Thune og Nikolaj Petersen (red.), *Dansk udenrigspolitisk årbog 1982*. København: Dansk Udenrigspolitisk Institut, i kommission hos Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1983. 494 s., 99,95 kr.

Det er nu fjerde gang, denne årbog udsendes, men det har længe stået klart, at den ville blive en uundværlig institution, hvad også det seneste bind bekræfter.

Artikeldelen begynder traditionen tro med en årsoversigt ved Udenrigsministeriets direktør. Sin officielle karakter til trods er denne artikel ikke uinteressant for den, der har sans for nuancer. I år er der især grund til at hæfte sig ved bemærkningerne om udenrigspolitikens politisering. Det er i øvrigt emnet for den følgende analyse af Nikolaj Petersen, som gennemgår de sidste fire års udvikling i dansk sikkerhedspolitik.

Niels Erik Rosenfeldt skriver om dilemmaerne i Sovjetunionens politik over for Østeuropa og i Vestens østpolitik, herunder de spørgsmål der rejser sig for dansk udenrigspolitik. »Den internationale økonomiske afhængighed og spillerummet for en vækst-stimuleret politik i USA og Vesteuropa«, er titlen på Niels Thygesens bidrag. Christian Thune skriver om dansk mellemøstpolitik inden for det europæiske politiske samarbejde, Ove Johansen og Carsten Lehmann Sørensen om

»Grønlands vej ud af EF« og Christian S. Nissen om det bistandspolitiske udvalg. Endelig har redaktionen bedt fhv. udenrigsminister K.B. Andersen skrive om sine erfaringer og overvejelser om den udenrigspolitiske beslutningsproces.

Alle disse artikler ville kunne være blevet offentliggjort, selv om årbogen ikke eksisterede, men det er ikke sikkert, at de ville være blevet skrevet. Årbogens særlige betydning skyldes dog først og fremmest dens dokumentationsdel. Den består i år af mere end 300 sider med tekster, opinionsundersøgelser og bibliografi. Denne dokumentation er overordentlig nyttig for alle, der beskæftiger sig med dansk udenrigspolitik, da end ikke de mest specialiserede biblioteker har hele dette materiale samlet på ét sted. Tekstdelen er i år tilmed udvidet, således at også visse væsentlige tekster af mindre officiel karakter er medtaget.

Ib Faurby